

ЕДИЦИЈА „Б ПЛУС”

САЖЕТАК: У уводу је представљен пројекат „Библиотека +” као сложени систем и модуларни пакет активности, који ради на унапређивању библиотечно-информационе делатности и побољшању стручних перформанси појединаца. У наставку се излаже двадесетогодишњи историјат едиције „Б плус”, као дела овог пакета, и укратко се представљају појединачни наслови. Кроз анализу присуства наслова из едиције у библиотекама у Србији, коришћења у високошколској настави и при полагању државног стручног испита, те анализом цитираности у научним радовима, стиче се слика о рецепцији ових књига код домаће стручне и научне публике. Откривене бројке говоре у прилог закључку да оваква едиција не може успешно да постоји ако нема суштинску подршку матичне заједнице.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: Б плус, стручна литература, академско издаваштво, библиотекарство и информациона наука.

До почетка 2000-их година, објављивањем стручних монографија за библиотекаре у Србији бавила се само Народна библиотека Србије, у својој Едицији „Савремена библиотека”. Међутим, она се састојала углавном од превода стандарда и стручних упутстава, а онај ко је желео да прати савремена светска кретања и правце размишљања у струци могао се ослонити само на иностране књиге у фондovima великих библиотека, Народне библиотеке Србије, Библиотеке Матице српске и Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић”, у мери у којој су их оне набављале.

Невладино удружење „Библиотека Плус” је организација која је покренула прву едицију стручне библиотекарске литературе са делима савремених аутора и савременим темама. Прва књига у овој едицији објављена је 2003. године. Историјат едиције нераздвојан је од историјата организације „Библиотека Плус”, која је замишљена и функционише мултиаспектно: кроз едукацију, интердисциплинарне пројекте и издаваштво.

Ова прича почиње 1997. године, када је издавачка кућа СЛИО спровела обимно истраживање, подстакнута дугогодишњим проблемима у односима

издавачи – библиотеке – читаоци.¹ Циљ истраживања, које је изведено методом упитника, био је да се идентификују разлози за лошу комуникацију у овом троуглу, нарочито библиотека са остала два чиниоца. Иако није било научног карактера, изазвало је пажњу стручњака, а анализа резултата дала је солидну основу за решавање проблема у облику свеобухватног програма.

Попуњени упитници показали су велико незадовољство библиотекара својим положајем, као и одсуство стручно дефинисане иницијативе да се остваре битне промене стања. Свакако да су и тадашње друштвене околности, један рат иза и један на хоризонту, допринеле да библиотекари, као и издавачи, у великој мери изгубе свест о свом професионалном статусу и достојанству. Библиотеке су због недостатка новца за куповину књига и неразумних, политички диригованих откупа Министарства културе (на пример, огромне пошиљке књига издавача „Просвета” и „Verzal Press”) све више постајале складишта за инфериорне и непотребне књиге. Последица је била да библиотеке, пре свега јавне и школске, нису могле да испуњавају своје задатке и да се број корисника приметно осипао. Већина библиотекара је, такође, изгубила наду да се библиотеке као институције могу препородити, и своје тежње свела на конзервирање постојећег стања и на бескрајне и бесплодне расправе о могућностима за побољшање, онолико скромно колико је омогућавао јавни буџет.

Истраживање је јасно показало да су потребне нове активности, делотворнији канали комуникације и шира сарадња са локалном средином, али није било јасно како да се ти елементи сложе и на који начин да се мотивишу актери. Библиотекари нису видели себе као главне чиниоце и нису увиђали ко би им били партнери у тим активностима. Издавачка кућа CLIO искористила је налазе истраживања и у сарадњи с библиотекари и стручњацима из других области креирала пакет образовних програма под називом „Библиотека +”, с намером да га реализује у једном броју библиотека изван Београда.²

У септембру 1998. програм „Библиотеке +” био је представљен у Библиотеци „Браћа Настасијевић” у Горњем Милановцу, публици коју је чинило двадесет директора библиотека у Србији. У сарадњи с њима, дефинисани су основни задаци овог програма:

Обука библиотекара за најсавременије библиотечке активности и упознавање са актуелним стандардима струке;

- Отварање свакодневне библиотечке праксе за ново електронско окружење;
- Повећање утицаја библиотека у локалној културној средини;
- Планирање набавке публикација и модернизација начина комуникације библиотека са јавношћу.

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А
Р

¹ Најважнији закључци истраживања објављени су у: *CLIO magazin* бр. 2 (1998), кроз ауторске текстове сарадника на пројекту: Милене Драгићевић Шешић, Весне Ђукић Дојчиновић, Гордане Љубановић, Гордане Стокић, Бранимира Стојковића и Зорана Хамовића.

² Више о организацији „Библиотека плус”, ранијим и текућим активностима на <https://www.bibliotekaplus.rs/> (преузето 10. II. 2023).

Због деструктивних последица познатих догађаја, током 1999. дошло је до прекида активности. Оне су настављене у 2000. и 2001. години кроз „Школу Б+“, када је реализован први циклус од 18 курсева. Други циклус одржан је 2003, у сарадњи с Народном библиотеком Србије и састојао се од 22 курса.³ Оба циклуса пројектно је финансирао Фонд за отворено друштво. Главна поља рада били су: процес набавке и каталогизације, библиотечке услуге, статистика и извештавање, менаџмент и маркетинг у библиотекама, управљање пројектима и финансијама, коришћење савремених технологија. Основна сврха „Школе Б+“ била је да библиотекарима пружи могућност да непрекидно развијају своје професионалне вештине и да усвајају професионално понашање, истовремено стандардизујући и иновирајући свакодневну праксу у различитим типовима библиотека. Циљ школе, као дела пакета, био је да се положе темељи за стварање система Б + – система отворених библиотека у Србији.

Важан део „ђачких активности“ било је проучавање литературе, те је постало природно да „Библиотека +“ покрене и одговарајућу едицију. Тако је, у октобру 2002, у просторијама Народне библиотеке Србије, одржан оснивачки састанак Едиције „Б плус“. На њему је усвојен програм едиције: „У Едицији Б плус објављују се одабрана савремена дела из библиотекарства и информативних наука. Издања Едиције Б плус намењена су широком кругу стручњака за ове области, библиотекарима, информатичарима, студентима, издавачима, књижарима, свим посленицима књиге и електронских медија.“⁴

Едицију „Б плус“ карактеришу информативност, актуелност, углед и компетентност аутора и преводилаца, складан спој теоријског и практичног приступа, равнотежа између историјске и савремене тематике, као и едукативна и подстицајна компонента објављених наслова. Посебна пажња посвећује се квалитетном садржинско-техничком уређењу књига и одговарајућем пропратном референтном материјалу“.

Чланови првог уредништва били су: Весна Ињац Малбаша, Љиљана Ковачевић, Гудрун Кривокапић, Гордана Љубановић и Гордана Стокић Симончић. Главни уредник је био Зоран Хамовић.

Прва књига објављена је 2003. године. Био је то приручник Питера Клејтона и Гари Јудин Гормана „Управљање изворима информација у библиотекама“, са рекомнованом библиографијом, коју је израдила Адела Клејтон. Ово дело је две године пре тога објавило британско Удружење библиотекара и у том тренутку је сматрано врхунским приручником из области управљања фондовима и изворима. Проблематика је третирана теоријски и практично, а обухвата више процеса у библиотекама: принципе селекције и набавке; формулисање политике развијања фондова; методе вредовања колекција; дуготрајно

---

³ Архивиран сајт: CLIO, „Škola B +“, <https://www.bibliotekaplus.rs/skola-b-plus/index.htm> (преузето 10. 11. 2023).

⁴ CLIO, „Biblioteka plus“, <https://clio.rs/kategorije/10> (преузето 10. 11. 2023).

очување и „плевљење“ библиотечких извора; управљање буџетом, као и сарадњу и умрежавање библиотека – све то у електронском добу.

Књига је убрзо уклопљена у курсеве које је „Школа Б+“ организовала те, и наредне године, неке од њих у сарадњи с Народном библиотеком Србије и Гете Институтутом у Београду.

Следећи наслов била је историја античких библиотека „Библиотеке старог света“, објављена 2004. године. Било је то последње дело Лајонела Касона, угледног америчког професора класичних студија, у оригиналу објављено 2001. године, у издаваштву Универзитета Јејл. Иако је историја писма, књиге и библиотека дуго део наставног програма и стручног испита, и постоји много студија из области античке књиге, новина Касоновог третмана теме је у томе што је није писао са становишта библиотекара, него се бавио библиотечким локацијама, зградама, организацијом и њиховом улогом у животу античког града и култури античког друштва. Књига је написана питким језиком и занимљивим стилем, далеким од сувопарне професорске академичности и показује велико умеће аутора, који истински влада својом темом и може да је представи тако да буде јасна и занимљива, подједнако стручњацима и обичним читаоцима.

У 2005. години у Едицији „Б Плус“ објављена су три наслова. Били су то „Библиотека у двадесет првом веку“ Питера Брофија, „Наука о информацијама“ Ив-Франсоа Ле Коадика и „Заштита и конзервација књига“ Антонија Ђардула. Питер Брофи, универзитетски професор и директор Истраживачког центра за библиотечно-информациони менаџмент (Centre for Research in Library & Information Management – CERLIM), у последњој години 20. века (2000, издање британског Удружења библиотекара), написао је визионарску књигу, у којој преиспитује улоге библиотеке уопште, у светлу друштвених и технолошких помака, који су се догодили, и оних који се у том тернутку тек помаљају или само слуте, и који из корена мењају начин рада и библиотечке услуге. Поставио је питање да ли мењају и природу библиотеке и образложено одговорио да традиционални и електронски извори информација могу равноправно да постоје и да библиотеке морају задржати своју улогу стручних посредника и оних који олакшавају сналажење у свету умрежених информација.

Са књигом Ив-Франсоа Ле Коадика, Едиција „Б плус“ постаје саиздавачки подухват Издавачке куће СЛЮ и Народне библиотеке Србије, и тај однос ће трајати до 2016. године. Превод је рађен према другом издању из 2003. (Универзитетска штампа, Париз). Упркос наслову који може да завања школованог библиотекара, „Наука о информацијама“ није дело о библиотечно-информационој науци. Ле Коадик је по образовању хемичар и физичар који се бавио информационом статистиком, инфометријом и наукометријом и који нас својим текстом води у „нову парадигму“, у наступајућу будућност. Посматрајући информациони сектор као целину, коју карактерише измењена улога свих који се баве складиштењем и коришћењем информација: издавача, књижара, библиотекара, документалиста, конзерватора, аутор показује да се

њихов посао све више везује за информације, а све мање за објекте: књиге или друге документе.

„Заштита и конзервација књига” појављује се у време кад ова тема не постоји као предмет или део предмета на стручном испиту, а за студенте библиотекарства и друге заинтересоване постоји само приручник др Вере Радовсављевић „Заштита и чување библиотечке и архивске грађе”, из 1986. у издању Народне библиотеке Србије, који је, узгред буди речено, и данас на списку литературе за предмет на стручном испиту, за разлику од књиге о којој је реч. Оригинално објављена 1999. у италијанској кући „Библиографска издања”, са рецензијом тадашње начелнице Одељења за конзервацију Народне библиотеке Србије, ова књига је попунила празнину и омогућила да домаћа стручна публика добије увид у најсавременија гледишта и технике у вези са конзервацијом и реставрацијом хартије, од аутора из земље која се сматра светским предводником у овим пословима.

„Менаџмент библиотека” Жоел и Жан-Луј Милера објављен је 2006. године. Књигу коју су потписали документалиста Жоел Милер и предавач менаџмента Жан-Луј Милер, оригинално је објавио француски „Библиотечки круг”, 2001. године. Било је то још једно издање у Едицији „Б плус” на тему актуелну у библиотекарству, које није писано „изнутра”, из струке, и тиме ограничено фахом. Успешност библиотека дуго је оцењивања на основу статистичких извештаја, а аутори ове студије апелују да се уместо тога напори усмере на модерно управљање радним тимом, рад на комуникацији, распореду времена, мотивисању радних тимова. Издавање овог дела синхроно су пратили одговарајући курсеви „Школе Б +” са иностраним предавачима и рад на превођењу ISO стандарда за библиотечку статистику и показатеље успешности рада библиотека (ISO 2789, ISO 11620), те њихово објављивање као SRPS стандарда.

У поговору за књигу „Интелектуална основа организовања информација” Илејн Свенонијус, која је објављена 2009. године, рецензент Небојша Ковачевић је, између осталог, написао: „... чини се да највећа привлачност дела И. Свенонијус ипак није у сфери анализе и гвоздене библиографске логике. (...) То је, можда, баш оно темељно уверење (...) да не само да неоспорно постоје некакви „ентитети/бића/” у неком уређеном универзуму, којима Свенонијусова без дилеме додељује статус платонистичких објеката, него да су ти „ентитети” на неки тајанствен и никада до краја докучив начин стварнији и трајнији од свега трошног и пролазног што обично називамо и сматрамо стварним”. Ову филозофску похвалу систематичном и библиографском начину размишљања и виђења света, препуну за домаћу публику тада страног и прилично апстрактног речника, који припада парадигми FRBR-а, изврсно је превела Љиљана Ковачевић са оригинала који је 2000. године објавио Масачусетски технолошки институт.

Две године касније, 2009. године, излази „Историја књиге” Фредерика Барбијеа. Барбијеа је историчар по образовању и предавач на познатој Вишој

националној школи за информациону науку и библиотекарство у Лиону. Дело које је оригинално изашло у Француској 2000, јесте производ интензивног интересовања савремене француске историографије за ову тему, која се третира интердисциплинарно и временски свеобухватно. Тај третман превазилази уске границе општеприхваћене поделе на античко доба, средњи век, модерно и савремено доба, као и границе дисциплина: издаваштва, библиотекарства, књижевности, историје књижевности, уметности укршавања и опреме књиге, технике, економије, политике – иако их све обухвата – и феномен књиге посматра као феномен људске културе.

„Економика издавачке делатности”, са поднасловом: „економске, правне и организационе основе”. Вулфа фон Луцијуса је, из угла библиотекара, још један поглед „споља” на делатност која је са библиотекарством органски повезана. Међутим, она је писана из срца издаваштва. Фон Луцијус је дугогодишњи издавач и активни члан немачког удружења издавача. Књига је изворно објављена 2007. године, а у преводу 2011. Луцијусова књига није теоријског типа. То је „извештај с фронта”, темељан и систематичан приказ свих аспеката рада у издаваштву и, као такав, драгоцен приручник за оне који желе, или им је потребно да разумеју механизме овог посла, као и дилеме и тешкоће с којима се издавачи разних врста сусрећу. Теза уредника Едиције „Б плус” при одлучивању за овај наслов, била је да морамо познавати и разумети оне с којима смо у ланцу професионалне повезаности.

После пет година од изласка претходног наслова у едицији, 2016. године, појавиле су се две књиге: „Е-библиотека” Весне Ињац-Малбаше и „Отворени приступ” Питера Субера. „Е-библиотека” је *summa* рада једне од најсвестранијих особа српског библиотекарства, током последње две деценије 20. и прве деценије 21. века. Објављена је постхумно, као збирка стручних радова, која се тематски шири кроз четири круга: Народна библиотека Србије, библиотекарство у Србији, Европи и свету. Ова књига је својеврсна хронологија готово свега што је иновирало и мењало нашу струку у датом периоду, хроника реорганизације и дигитализације нашег библиотекарства, увек с погледом на праксу развијенијих средина и жељом да од њих усвојимо оно најбоље, и штиво без којег није могуће познавати историју Народне библиотеке Србије крајем 20. и почетком 21. века.

Питер Субер је признати предводник покрета за отворени приступ и аутор књиге, коју је оригинално објавио Масачусетски технолошки институт, 2012. године. Ово дело јасно, прегледно и једноставно, објашњава историјат и контекст настанка отвореног приступа, представља и брани концепт, и на начин који је разумљив и лаицима објашњава врсте отвореног приступа. Њено место је, пре свега, на полицама са приручном литературом библиотекара у високошколским и специјалним библиотекама, који се носе с проблемима набавке научних часописа и покретања и одржавања институционалних репозиторијума.

Последњи до сада објављен наслов у едицији „Б плус” је још једно домаће дело: уређена докторска дисертација Весне Црногорац под називом

„Јавне библиотеке и демократија“ (2018). Још једна актуелна тема, право на приступ информацијама од јавног значаја, у фокусу је ове књиге. Ауторка предлаже и образлаже модел нових услуга које јавна библиотека може да уведе, а то је омогућавање корисницима слободан приступ информацијама од јавног значаја. Тиме она потврђује своју друштвену улогу у најширем смислу, улогу демократске институције, која свим припадницима друштвене заједнице пружа приступ информацијама.

Наслове у овој едицији преводили су библиотекарски, али и стручни преводиоци. Објављују се у тврдом повезу, у просеку у тиражу од 500 примерака. Свака књига, осим збирке текстова Весне Ињац Малбаша, објављена је уз финансијску подршку неке организације јер ову врсту литературе није могуће издавати на комерцијалан начин, искључиво ослањањем на продају.

За 20 година постојања, од 12 до сада објављених наслова, према подацима на сајту издавача CLIO, пет је распродато: „Библиотеке старог света“, „Наука о информацијама“, „Заштита и конзервација књига“, „Менаџмент библиотека“ и „Историја књиге“.

Према подацима из узајамног каталога COBISS.RS они су своје место у библиотекама нашли на следећи начин:

Наслов	Бр. библиотека	Бр. примерака
Управљање изворима информација у библиотекама	70	106
Библиотеке старог света	61	103
Библиотека у двадесет првом веку	76	123
Наука о информацијама	76	127
Заштита и конзервација књига	76	132
Менаџмент библиотека	96	180
Интелектуална основа организовања информација	74	136
Историја књиге	96	166
Економика издавачке делатности	64	93
Е-библиотека	73	105
Отворени приступ	46	56
Јавне библиотеке и демократија	67	119

Каталог COBISS.RS садржи податаке из 261 библиотеке свих типова, осим школских, које су чланице система. Иако су проверени само подаци у Cobiss бази, ипак долазимо до неумитног закључка да ни половина тиража књига из стручне библиотечко-информационе едиције није дошла

у библиотеке и руке библиотекара, којима је намењена. С друге стране, има библиотека, пре свега матичних, које су набавиле комплетну едицију, попут Народне библиотеке Бор и Народне библиотеке „Вук Караџић” у Крагујевцу.

Према подацима издавача који их, нажалост, не поседује, у периоду пре 2011. године, на републичком и градском (београдском) откупу књига за библиотеке, наслови из Едиције „Б плус” бирани су на следећи начин:

Наслов	Година	Република	Београд
Економика издавачке делатности	2011	/	17
Економика издавачке делатности	2012	50	/
Е-библиотеке	2016	/	15
Е-библиотеке	2017	75	/
Отворени приступ	2017	17	/
Јавне библиотеке и демократија	2019	124	30

Из табеле се види да су откупи, како-тако, пратили издања „Б плус” и њима у некој мери снабдевали јавне библиотеке у Србији.

Трећи аспект живота књига из едиције „Б плус” може се сагледати увидом у спискове обавезне литературе на основним и мастер студијама и за припрему стручног испита. Одговарајући подаци са Катедре за библиотекарство Педагошког факултета у Сомбору, Универзитета у Новом Саду” нису били доступни аутору овог рада. На Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду користи се пет наслова: „Библиотека у двадесет првом веку” (предмет: Библиотекарство 2), „Библиотеке старог света” (предмет: Историја књиге и библиотека 1), „Менаџмент библиотека” (предмет: Процеси управљања у библиотекама), „Интелектуална основа организовања информација” (предмет: Структура информација 2) и „Историја књиге” (мастер студије, предмет: Информациони формати).

На државном стручном испиту у списковима литературе налазе се три књиге за два предмета: „Интелектуална основа организације информација” (предмет: Каталогизација, предметна и стручна класификација) и „Историја књиге” и „Библиотеке старог света” (предмет: Основи историје писма, књиге и библиотека).

Последњи показатељ читања и коришћења наслова из Едиције „Б плус”, који ће бити поменут у овом раду, је цитираност, према подацима из Српског цитатног индекса (SCIndex). Следи табела с насловима и бројем цитата у домаћој научној периодици:

Наслов	Бр. цитата
Управљање изворима информација у библиотекама	2
Библиотеке старог света	1
Библиотека у двадесет првом веку	10
Наука о информацијама	6
Заштита и конзервација књига	1
Менаџмент библиотека	2
Интелектуална основа организовања информација	1
Историја књиге	8
Економика издавачке делатности	1
Е-библиотека	3
Отворени приступ	2
Јавне библиотеке и демократија	1

Може се претпоставити да су набројани наслови више цитирани, али у публикацијама које не задовољавају критеријуме за „домаћу периодичну публикацију научног карактера”, што је услов за унос у базу.

За потпуну студију рецепције Едиције „Б плус” требало би прегледати стручну периодику и установити где су, и у ком броју, објављивани прикази појединих наслова. Аутор овог текста није имао услова да то уради, али претпоставка је да су ти прикази пре имали информативни утицај него што су битно утицали на набавку и коришћење појединих наслова.

Упркос веома квалитетном избору и продукцији наслова, објављених током 20 година њеног постојања, у професионалном животу српског библиотекарства, на основу изнетих података о присуству у библиотекама, коришћењу у образовању и обуци библиотекара и референцама у радовима, може се закључити да Едиција „Б плус”, као део пакета, није значајно допринела постизању првобитног циља, стварању система Б +, односно система отворених библиотека у Србији. Као пакет у целини, ни ова библиотека стручне литературе није постигла да постане „својина” српског библиотекарства, да буде доживљена и третирана као масовно потребна и инспиративна. Овај суд о неуспеху не односи се толико на саму едицију, колико на информације, савремене, иновативне и критичке начине размишљања и поступања, који се могу наћи у њеним насловима. Само поглед на динамику издавања открива да оваква библиотека не може да буде витална као „ничија” међу нама, или тамо неког издавача. Будући да је не објављује буџетска установа, она може напредовати само уз пажњу и подршку стручне заједнице: библиотекара и књижничара, професора и студената библиотекарства и информационе науке.

Ипак, систем Б + истрајава у оном што је себи поставио за циљ, те поред текућих образовних пројеката из области медијске и информационе

писмености и пројектног учења, у Едицији „Б плус” припрема се нови наслов. Реч је о студији руског лингвисте Јулије Шчербакове „Доба библиоскопа”, која тражи одговор на питање: Има ли у животу и дому савременог човека места за књиге? Слично томе, у овом тексту питамо се: Има ли у библиотекарству Србије места за едицију „Б плус”?

Literatura i izvori:

1. Biblioteka plus. <https://www.bibliotekaplus.rs/> (preuzeto 10. 11. 2023).
2. CLIO. „Biblioteka plus”. <https://clio.rs/kategorije/10> (preuzeto 10. 11. 2023).
3. CLIO. „Škola B plus”. <https://www.bibliotekaplus.rs/skola-b-plus/index.htm> (preuzeto 10. 11. 2023).
4. Kovačević, Nebojša. „O inteligentnom organizovanju informacija”. U *Intelektualna osnova organizovanja informacija*, Ilejн Svenonijus, 284 –290. Beograd: CLIO, Narodna biblioteka Srbije, 2007.
5. Pedagoški fakultet u Somboru. „Diplomirani bibliotekar”. <http://www.pef.uns.ac.rs/index.php/courses-list/2023-03-14-09-00-11/2023-03-14-09-27-01/2023-03-14-09-30-6> (preuzeto 10. 11. 2023).

LIBRARY PLUS SERIES

SUMMARY: In the introduction of the paper, the project “Library+” is presented as a composite system and modular package that works on improving the LIS profession and bringing the professional skills and performance of librarians to a higher level. The paper presents a 20-year history of the Library Plus Series being a part of the package. All 12 titles published so far are briefly described. The author researched how many libraries in Serbia have this title and in how many copies. Which titles are part of the university curricula and which are on the reading lists for the librarian certification exam? Which titles and how many times are cited in periodicals? Findings lead to the conclusion that a series like this cannot successfully exist without substantial support from the professional community.

KEYWORDS: Library Plus series, professional literature, academic publishing, library and information science.

Примљено: 10. 11. 2023.
Прихваћено: 24. 11. 2023.